

delgrundsfortet begærede Beløb. At det er uheldigt, at der opføres saadanne Bevillinger baade paa Tillægsbevillingsloven og paa Finansloven, giver jeg den ærede Ordfører fuldstændig Ret i. Det er noget, som Finansudvalget maa arbejde hen til, at vi ikke have 2 ligelydende Bevillingslove; det giver Anledning til stor Forvirring og er paa mange Maader heller ikke heldigt. Netop med Hensyn til denne Post er der dog særlige Omstændigheder til Stede. Sagen er nemlig den, at dette Fyrtaarn ikke er optaget paa næste Aars Finanslov af Grunde, som dette Ting ganske sikkert maa respektere. De bleve fremsførte i Udvalget, og jeg antager, at den højtærede Marineminister maaske nok atter vil fremsætte dem her. Det var nemlig forudsat, at dette Fyrtaarn kunde bygges for den Bevilling, vi have nævnt for den Bevilling, der omhandles under Nr. 70. Det viste sig imidlertid, at man under de forandrede Forhold havde Betænkelse ved at gaa til Bygningen af dette Fyrtaarn paa denne Konto. Derfor har Forslaget ikke kunnet komme op paa Finansloven for næste Aar. Nu er Følgen deraf den, at naar dette Fyrtaarn ikke bliver bevilget paa Tillægsbevillingsloven, kan det ikke komme til Udførelse næste Aar, men først om 2 Aar. Det maa imidlertid erindres, at der skal være et Fyrtaarn der, det er utvivlsomt, det er Statens Pligt. Vi have faaet mange Penge for at holde Fyr i vore Farvande, navnlig i saadanne Farvande som Dresund, hvor man mere og mere kommer bort fra at benytte Lods, og hvor Dampskibene altsaa gaa paa eget Ansvar. Det er derfor nødvendigt, at Farvandene ere udmærket belyste. Der er ikke Tvivl om, at vi blive absolut nødsagede til at bygge dette Fyrtaarn, og vi have derfor ment, at der var god Grund til at gaa til det allerede i Aar i Stedet for at oprette det i 2 Aar, navnlig da det nuværende Fyrtaarn paa Middelfortet paa langt nær ikke kan siges at være tidsvarende, maaske knapt nok taaleligt. Dertil kommer, at Hensigtsmæssighedshensyn tale for at bygge nu. Der bygges nu paa Middelfortet, og der er ikke Tvivl om, at naar Bevillingen gives nu, vil man kunne faa mere for sine Penge end under andre Omstændigheder, idet Arbejdet vil blive lettere

og billigere. Naar den ærede Ordfører udtalte, at hvis dette Fyrtaarn var kommet ind paa Finansloven for næste Aar, var det muligt, at der var blevet udstedt nogle af de andre Bevillinger, som ere komne ind paa Finansloven, saa vil jeg dertil svare: Ja, det kan godt være, at det var sket, men det kan ogsaa være, at det ikke var sket. Sagen er nemlig den, at denne Konto er af den Bestaafenhed, at vi ikke saaledes kunne fastslaa en bestemt Sum for hvert Aar; vi stræbe hen til at fastslaa det omtrentlig, men kunne naturligvis ikke fikserer denne Sum. Det er gennem Fyrvæsenet, vi træde i Forbindelse med Inderverdenen, og det er en Slags Repræsentation af Landet. Det gaar ikke an, naar udenlandske Fartøjer komme her op, at de da komme i Farvande, som ere slet belyste. Vi kunne ikke staa paa et uciviliseret Standpunkt, og vi kunne saa meget mindre gøre det, som det er bekendt, at vort Naboland ofrer meget paa sit Fyrvæsen og holder sine Farvande ganske fortrinlig belyste. Jeg skal derfor paa Mindretallets Begne anbefale Tinget at bevilge Udgiften til dette Fyr.

D. Hansen: Som ærede Medlemmer ville have lagt Mærke til, har et Mindretal ikke kunnet tiltræde Endringsforslaget under Nr. 36, hvor den højtærede Kultusminister foreslaar eftergivet et meget betydeligt Beløb af den Afgift, som paahviler Forpagteren af Nordruplund. Den Afgift, som foreslaas eftergivet Forpagteren, udgør for det sidste Aar 6,000 Kr. og ikke, som den ærede Ordfører nævnte, 3,000 Kr., thi de 3,000 Kr. vil Mindretallet gerne gaa med til. Tillige foreslaas det at eftergive Forpagteren 5,874 Kr. af den Afgift, der paahviler ham fra det foregaaende Aar. Hvis Ministerens Forslag vedtages, vil Resultatet altsaa blive, at der eftergives Forpagteren af Nordruplund et Beløb af 8,874 Kr. for det foregaaende Aar og 6,000 Kr. for det Aar, som nu udløber 1ste April. Dette har Mindretallet ikke kunnet gaa med til. Vi synes, det er en saa vidtgaaende Fordring, der her stilles, at vi ikke mene at kunne forsvare at gaa med dertil, og navnlig ikke at kunne forsvare det over for de andre Forpagtere, som staa i Forbindelse med Staten. Vi ere enige med Flertallet i at eftergive Forpag-